

REPARATIE WvGGZ JUNI 2020: REACTIE LSFVP

Centraal in de consultatie staat de vraag in hoeverre de reparaties de regeldruk in de keten verminderen. Met die druk heeft de LSFVP en zijn medewerkers in de eigen praktijk niet van doen en het is aan de ketenpartners die dit aangaat om daarop te reageren.

Daarnaast hebben enkele reparaties wel gevolgen voor ons werk. Onze conclusie daarover is dat de positie van de naaste en ons werk niet benadeeld worden. De positie van de naasten wordt zelfs versterkt, de continuïteit van de zorg meer geborgd, de dossiervorming aangescherpt. Enige twijfel hebben we bij het schrappen van de medische verklaring in de aanloop naar een CM, wanneer de zorgaanbieder meent dat de patiënt inmiddels zoveel is opgeknapt dat tussentijds een CM en dwangopname kan worden gestopt. Die extra verantwoording valt weg en zodoende gaan patiënten makkelijker, wellicht te makkelijk, de zorg uit. Anderzijds is het voor de patiënt voordeliger omdat hij hierdoor niet onnodig lang in zorg gehouden hoeft te worden en beantwoordt dit aan de doelstelling van de wet: verplichte zorg alleen in het uiterste geval.

We willen wel van de gelegenheid gebruik maken om twee zaken aan de orde te stellen: de familievertrouwenspersoon in de WZD en het functioneren van de gemeentelijke meldpunten.

De LSFVP pleit voor het invoeren van de familievertrouwenspersoon in het domein van de WZD. Onder de doelgroep van de WZD komt immers ook veel psychiatrie voor. Evenals onder de WvGGZ hebben de naasten in die sector behoefte aan ondersteuning. Ook hier dragen de naasten een leven lang de last van de zorg van de cliënt mee, willen zij graag betrokken zijn en doen zich vaak controverses voor tussen naasten en instellingen over de noodzakelijke zorg en de rol die de naasten daarbij kunnen vervullen. In de VG en psychogeriatric is het meer gebruikelijk dat naasten participeren in de zorg, maar dat is niet zonder problemen. In de WZD heeft wel de cliëntenvertrouwenspersoon een positie gekregen, maar alleen ter ondersteuning van de cliënt en diens vertegenwoordiger. De overige naasten die betrokken zijn bij de zorg hebben zodoende geen recht op onafhankelijke en deskundige ondersteuning.

Gebleken is dat ook medewerkers van het sociaal wijkteam bij de meldpunten de meldingen van naasten in ontvangst nemen en behandelen. Diezelfde medewerkers kunnen echter vanuit het sociaal wijkteam ook een rol spelen in de zorg aan patiënten. Naasten ervaren deze wijze van werken als niet veilig en niet onafhankelijk. De gemeenten zouden hier andere keuzes in moeten maken. Voorts is uit een quickscan van de LSFVP bij 166 websites van gemeenten gebleken dat de informatie over de WvGGZ, het kunnen melden en de ondersteuning door een familievertrouwenspersoon onvoldoende is en in veel gevallen zelfs ontbreekt. Hierdoor blijven naasten onkundig van wat er op terrein is veranderd en mogelijk is. Dit vormt een belemmering voor de toegang tot verplichte zorg. De LSFVP roept op om dit zo spoedig mogelijk in orde te brengen.